

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Adam Jewgraf (spr.)
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **P. F.**

przeciwko: **B. M. i D. M.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 9 października 2012 r. sygn. akt X GNc 548/12

p o s t a n a w i a:

1. zmienić zaskarżone postanowienie o tyle tylko, że kwotę 10.151 zł zmniejszyć do kwoty 6.551zł, zaś kwotę 5.400 zł zmniejszyć do kwoty 1.800 zł;

2. w pozostałym zakresie zażalenie oddalić;

3. zasądzić od powoda na rzecz pozwanych kwotę 66,30 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 10.151 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego, w tym kwotę 5.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym. Wskazując, iż w powyższej wysokości zostały ustalone przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla (...) koszty postępowania zabezpieczającego.

Powyższe orzeczenie zażaleniem zaskarżyli pozwani w całości, wnosząc o jego zmianę przez oddalenie wniosku i obciążenie powoda kosztami postępowania zabezpieczającego. Skarżący zarzucili naruszenie art. 745 § 1 k.p.c. w zw. z art. 492 § 1 zd. 1 k.p.c. i art. 497 § 1 k.p.c. in fine, a także § 10 ust. 1 pkt 7

w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) podnosząc, iż orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie był nakaz zapłaty z dnia 26.07.2012 r., od którego nie wywiedli oni zarzutów, a zatem błędnie Sąd I instancji przyjął, że niniejsze postępowanie toczy się nadal, a wniosek powoda zasługuje na uwzględnienie. Niezależnie od powyższego pozwani oświadczyli również, że wnieśli skargę na postanowienie komornika sądowego o ustaleniu kosztów postępowania zabezpieczającego.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego odrzucenie wskazując, iż nie podziela zarzutów skarżących.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie częściowo okazało się uzasadnione.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w sprawie, w której nakaz zapłaty jest orzeczeniem kończącym postępowanie, a zabezpieczenie powództwa na podstawie tego nakazu nastąpiło w drodze czynności komornika (tak jak w sprawie niniejszej), o kosztach postępowania zabezpieczającego rozstrzyga Sąd na wniosek powoda (art. 745 k.p.c.). Przy czym wobec nie określenia w art. 745 § 1 k.p.c. terminu, w jakim powinien być złożony wniosek o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego, powstałych po wydaniu przez sąd orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, należy stosować odpowiednio w tym zakresie art. 745 § 2 k.p.c. Tym samym wierzyciel z takim wnioskiem winien wystąpić w ciągu dwóch tygodni od dnia uprawomocnienia się postanowienia komornika sądowego w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania zabezpieczającego. Podkreślić przy tym należy, że postępowanie zabezpieczające, aczkolwiek związane z postępowaniem głównym, nie stanowi jego części i może

się toczyć niezależnie od postępowania sądowego. Koszty związane z tymże postępowaniem, mogą przy tym powstać już po wydaniu orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie (tak jak w przypadku zaistniałym w rozpoznawanej sprawie), gdy takowym orzeczeniem kończącym postępowanie jest nakaz zapłaty.

W takiej sytuacji rozstrzygnięcie o kosztach należy uzupełnić poprzez zastosowanie w drodze analogii przepisu art. 745 § 2 k.p.c. przy czym dodać należy, iż przepis ten nie zmienia zasady akcesoryjności roszczeń o zwrot kosztów postępowania

w stosunku do powództwa podstawowego, a jedynie wyznacza inny niż

w art. 109 k.p.c. termin do zgłoszenia tychże wniosków, obejmujących przy tym koszty nie uwzględnione w rozstrzygnięciu o kosztach zapadłym w nakazie zapłaty.

Z powyższych zatem względów za chybione należało uznać zarzuty skarżących dotyczące naruszenia art. 745 § 1 k.p.c.

Nie ulega także wątpliwość, iż koszty postępowania zabezpieczającego obejmują wszystkie ponoszone w nim opłaty i wydatki, oraz koszty zastępstwa związane z działaniem pełnomocnika. Zgodnie zaś z art. 770 k.p.c. wysokość kosztów związanych z wykonaniem zabezpieczenia ustala postanowieniem komornik, na które to postanowienie, zgodnie z art. 767 k.p.c. przysługuje stronom skarga. Powstanie owego prawomocnego postanowienia, nie upoważnia

Sądu do jego zmiany, bez zaskarżenia przez strony, gdyż zgodnie

z art. 745 § 1 i 2 k.p.c. Sąd rozstrzyga jedynie o zasadzie ich ponoszenia przez strony według reguł z art. 98-110 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż zaskarżone orzeczenie podlegało zmianie w związku z uwzględnieniem przez Sąd Rejonowy dla (...) Wydział VIII Cywilny postanowieniem z dnia 23.10.2012 r.,

sygn. akt Co 1848/12, skargi pozwanych na postanowienie komornika sądowego

z dnia 13.08.2012 r. w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania zabezpieczającego. Jak bowiem wynika z pism stron złożonych w postępowaniu zażaleniowym, jak i treści postanowienia Sąd Rejonowy (...) Wydział VIII Cywilny z dnia 23.10.2012 r., sygn. akt Co 1848/12,

Sąd ten zmienił postanowienie komornika sądowego z dnia 13.08.2012 r. w sprawie sygn. akt KM 1607/12, w ten sposób, że ustalił na rzecz uprawnionego koszty zastępstwa w postępowaniu zabezpieczającym w wysokości 1.800 zł, w miejsce ustalonych przez komornika kosztów w wysokości 5.400 zł.

Z tych też względów uwzględniając ostateczny wynik sprawy głównej (art. 98 § 1 k.p.c.) oraz treść prawomocnego postanowienia w przedmiocie ustalenia kosztów w postępowaniu zabezpieczającym, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw z art. 13 § 2 k.p.c., orzekł jak w punkcie 1 sentencji. Nie było natomiast podstaw do oddalenia w całości wniosku powoda o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego, skoro koszty te zostały przez powoda faktycznie poniesione i prawomocnie ustalone, a przedmiotowy wniosek nie został złożony po upływie terminu wskazanego w art. 745 § 2 k.p.c. Nietrafnie przy tym zarzucali skarżący naruszenie art. 492 § 1 zd. 1 k.p.c. i art. 497 § 1 k.p.c. in fine, żaden bowiem z powyższych przepisów nie reguluje kwestii dotyczących kosztów postępowania zabezpieczającego i ich rozliczenia między stronami. Przepisy te natomiast określają procedurę związaną z wydaniem nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i jego zaskarżeniem.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że w pozostałym zakresie zażalenie pozwanych, jako nieuzasadnione, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw z art. 13 § 2 k.p.c., podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie 2 sentencji. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego zawarte w punkcie 3, wydano natomiast na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., mając a uwadze, że pozwani wygrali postępowanie odwoławcze w 65%, a ich koszty wyniosły 102 zł (opłata sądowa od zażalenia), zaś pełnomocnik powoda w odpowiedzi na zażalenie nie zgłosił stosownego wniosku w zakresie kosztów postępowania odwoławczego.

MW